

Crònica

LA RUTA DELS SANTS DE FRANÇA

Del 23 al 30 de març de 2019

Pelegrinatge diocesà

Bisbat de Lleida

La Peregrinació d'enguany ha estat en autocar i fent ruta per el nostre país veí, FRANÇA. Els mateixos francesos són els primers convençuts de que el seu país es pot considerar com el més civilitzat de tots. El menjar i la beguda tenen merescuda fama. La cultura, la literatura, l'art, el cinema i l'arquitectura poden resultar a la vegada profundes i provocadores. França és un país on qualsevol pot sentir-se com a casa i així ens hem sentit Mossèn Joan Ramon Ezquerria, el nostre guia espiritual, la Ma Àngels Llanas, la nostra professional guia turística, en Leo, el nostre bon xofer i els 25 pelegrins de la diòcesi de Lleida que formàvem l'expedició.

Iniciem el Pelegrinatge amb els ulls ben oberts per copsar tot allò que anem veient en cada kilòmetre, en cada passa, amb les mans obertes per donar-les a tothom que li puguin ser de menester, amb el Cor ben obert per sentir l'espiritualitat en els nostres germans i germanes, en el nostre entorn més immediat; prenent com exemple i model totes les vides i tarannàs, maneres de fer dels Sants i Santes que anirem trobant-nos i coneixent en el nostre camí:

RECTOR D'ARS – SANTA MARGARIDA – SANT BERNAT –
SANTA IRENEU – SANTA TERESINA – SANT MARTÍ DE TOURS -
SANTA BERNADETTE

Cada any, cada pelegrinatge és diferent i té un encant propi. Enguany, podem dir que ha estat un viatge en tot moment molt tranquil, molt calmat, amb una harmonia de grup que feia entreveure una vinculació més enllà de la part material i externa, podríem parlar d'un vincle espiritual, cercant quelcom més enllà del que és ordinari. Hem compartit vivències i experiència que van més enllà del viatge, cercant no solament amb els ulls, sinó també amb el cor i l'ànima. Una ruta molt interessant, indrets preciosos. El temps ens ha acompanyat. Els dies ens han passat vertiginosament ràpids. Una gran peregrinació i una gran descoberta de les vides dels Sants francesos, un gran aprenentatge! Amics i amigues que llegiu la crònica, si heu estat membre de l'expedició recordareu amb joia els grans moments viscuts, que foren tots. Amics i amigues que llegiu la crònica, si encara no heu pogut venir mai a una de les nostres peregrinacions, només desitgem que aquestes lletres us esperonin a inscriure-us i participar en la de l'any vinent perquè de ben segur trobareu aquella mística i fonament inigualable a cap altre tipus de viatge.

*El que li demano a Nostre Senyor no és
que em concedeixi la salut, sino que
em concedeixi valor i fortalesa per a
suportar amb paciència la meua malaltia.
Per a complir allò que m'encomanà la
Santíssima Verge, ofereixo els meus
sofriments com a penitència per la
conversió dels pecadors.*

Santa Bernadette

“El desconeixement propi genera supèrbia;
però el desconeixement de Déu genera desesperació.”
Sant Bernat de Claravall.

Pelegrins

Juan Ramon Ezquerra Pociello
 Maria Angeles Llanas Sorigué
 Antonia Costa Camí
 Sílvia Biosca Bell-Iloch
 Lourdes Bell-Iloch Pedrol
 Lourdes Biosca Bell-Iloch
 Maria Teresa Bernaus Cerqueda
 Anna Prats Trota
 Maria Teresa Jou Vilaseca
 Maricarme Sabador Espuña
 Elena Subirà Fierro
 María Rosario Palacín Antor
 Júlia Arnó Ariño
 Josep Purroy Altisent
 Ma. Teresa Gassió Farré
 Anna Maria Estop Ballarín
 Rosa Esteve Pasqual
 Simeó Lucas Sabaté
 Rosa Maria Sisó Castany
 Francesc París Camí
 Antonio Ortiz Ramírez
 Maria Teresa Farran Marrades
 Rafael Ortiz Ramírez
 Isabel Aubets Fàbrega
 Àngel Cereza Saura
 José María Figuera Pascual
 Adelina Gay Solana

“

*Jo vaig veure la Verge.
 Sí, la vaig veure, la vaig veure.
 Què preciosa era!*

Santa Bernadette

l'Elena, la Charo, l'Àngel, Isabel, Adelina i Josep Maria. Novament tots per abraçades i per fer una pausa de vint minuts. Continuem fins

a Pont de Muntanyana, tornem a fer una parada de vint minuts més, molts aprofitem per comprar coques, xocolata, pa, etc. Nova parada a Almenar, on

baixa l'Àngel, abans ens hem acomiadat d'ella un per un amb una gran abraçada. A les 22:00h arribem a Lleida la resta de pelegrins, feliços i amb una gran joia, la d'haver compartit un camí ple d'exemples i models a seguir com són les vides de Sants que hem anat trobant. Una manera de ser i uns valors que se'ns han encomanat i que esperem ens acompanyin durant el nostre dia a dia.

Nostra Senyora de Lourdes. Final del nostre peregrinatge.

que estima l'església perquè és imperfecta. Cada vegada que veiem un defecte en l'església hem de pensar que també nosaltres hi som. De Santa Teresa de Lisieux ens quedem en el seu exemple d'humilitat, senzillesa. Confiança. Ella volia ser sempre petita. De Sant Martí de Tours, la caritat. Tot allò que feu amb els germans m'ho feu a mi. De Lourdes, la valentia de Bernadeta, la senzillesa. Sempre dient la veritat. Estem en el Santuari de la Mare de Déu. La caritat, la pregaria més gran va ser la de Maria. Ella és la mare de tots els sants, de tots nosaltres. Al cel hi van els nens i els qui se li assemblen. Demanem a Déu perquè sapiguem complir la nostra missió cada dia: en el matrimoni, sacerdocí, com a treballadors, empresaris, fills i pares.

Acabada la celebració, la Maria Àngels ens acompanya cap al restaurant on dinarem, davant del riu Gave. Fins arribar-hi, passem pels carrers de la vila. A molts de nosaltres ens resulten tan familiars!

Basílica de Nostra Senyora de Lourdes. Sortint de missa.

ens sentim com a casa. Després de dinar podem gaudir d'una mitja hora lliure per tornar a la gruta i visitar Nostra Senyora de Lourdes, pregar, beure i mullar-nos amb l'aigua, oferir veles per alguna intenció, etc. A les 16:00h en punt reprenem el nostre viatge cap a Lleida. Una

nova pel·lícula, Maria Goretti. Passant per Vilaller, mentre cantem l'hora dels Adéus, ens aturem per deixar l'Anna Maria davant la seua carnisseria, allí l'espera el seu fill, nebots. Tots baixem de l'autocar per acomiadar-nos d'ella, tot molt entranyable. Parem a Pont de Suert, segona parada on baixen:

Agraïments

A tots els pelegrins i pelegrines que amb alegria i estimació hem fet d'aquest viatge una vivència espiritual plena de fraternitat, pau i amor

Índex

- 8 **Dia 1** : dissabte 23/03/2019
Lleida · Lió
- 12 **Dia 2** : diumenge 24/03/2019
Art-Sur-Formans · Lió
- 24 **Dia 3** : dilluns 24/03/2019
Paray le Monial · Cluny
- 30 **Dia 4** : dimarts 25/03/2019
París
- 38 **Dia 5** : dimecres 26/03/2019
París
- 48 **Dia 6** : dijous 27/03/2019
Lisieux
- 52 **dia 7** : divendres 28/03/2019
Tours
- 58 **dia 8** : dissabte 29/03/2019
Lourdes - Lleida

A les 11:00h arribem a Lourdes. A les 12:00h celebrem la missa a la Capella de Sant Gabriel.

Durant l'homilia, mossèn Ezquerra dóna les gràcies per la convivència viscuda durant tots aquests dies entre tots els pelegrins. També agraeix el saber estar i bon fer de la direcció, la professionalitat de la Maria Àngels, com a puntal del grup i guia, s'ha preocupat en tot moment per cadascun dels membres de grup.

Fa un agraïment a tots els nostres protectors i fixa els nostres ulls en el Rector d'Ars, exemple de que no es pot viure sense pregar, pregar és com respirar. Sant Irineu de Lió, com a exemple dels apòstols i gran teòleg, bisbe de Lió, a qui li demanarem que ens ajudi a estimar l'església amb tots els seus defectes, perquè l'església som nosaltres. Hem d'estimar l'església. Cita també a José Maria

Martín Descalzo, qui en un dels seus articles diu

Dia 8

Dissabte 30/03/2019

L'amor tot ho pot: les coses més impossibles no li semblen difícils. Jesús no mira tan la grandesa de les obres, ni tan sols la seua dificultat, sinó l'amor amb que aquestes obres es fan.

A les 8:00h del matí sortida de Bordeaux. Pregaria del matí mentre fem la ruta cap a Lourdes. Avui és l'últim dia. Durant el viatge ens passen la pel·lícula de la Vida de la Bernadeta.

L'advocació a Nostra Senyora de Lourdes, fa referència a les divuit aparicions de la Mare de Déu que Bernadette Soubirous, 1844-1879, va afirmar haver presenciat en la gruta de la Massabielle, a la vora del riu Gave de Pau, als afores de la població de Lourdes, en els contraforts dels Pirineus, el 1858.

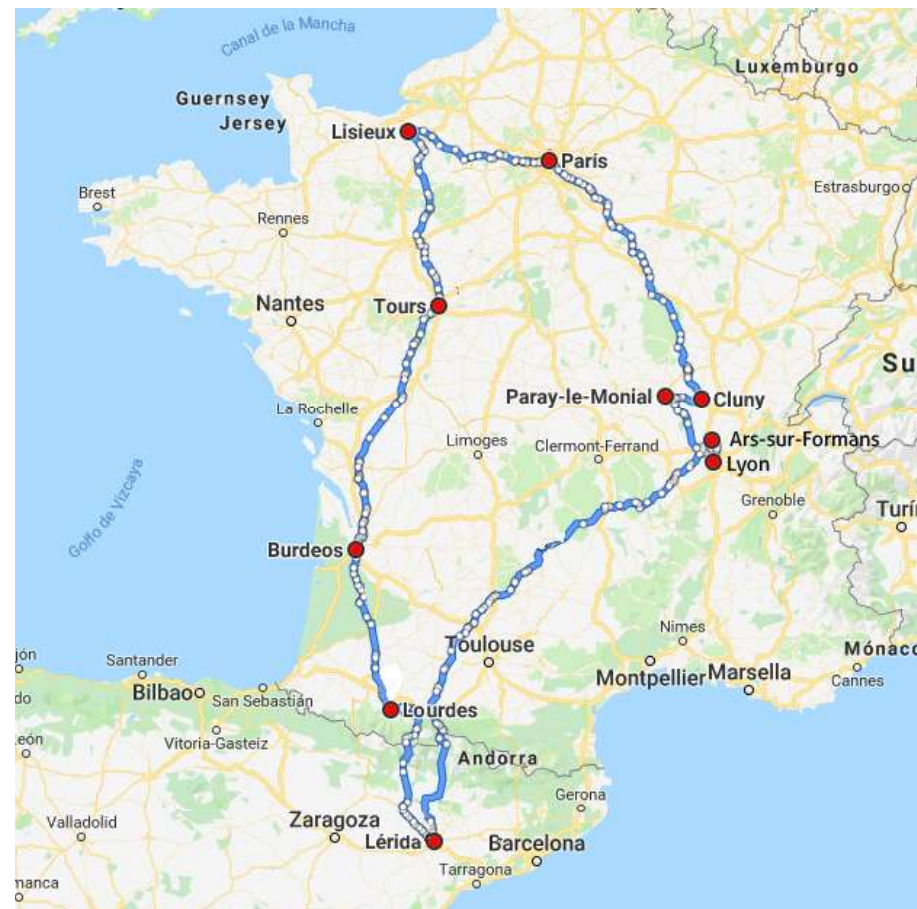
Ja en vida de Bernadette, multitud de catòlics van creure en les aparicions de la Mare de Déu com a vehicle de la gràcia de

Basílica de Nostra Senyora de Lourdes.

Déu, i el Papa Pius IX va autoritzar al bisbe local perquè permetés la veneració de la Mare de Déu a Lourdes el 1862, uns disset anys abans de la mort de Bernadette. Bernadette Soubirous va ser proclamada santa per Pius XI el 8 de desembre de 1933. Des de llavors, l'advocació de la Mare de Déu com a Nostra Senyora de Lourdes ha estat motiu de gran veneració i el seu santuari és un dels més visitats del món: uns 8.000.000 de persones peregrinen aquí cada any per pregar i encomanar-se a la Verge, Patrona dels malalts.

Mapa

Restaurant del Rugbi Club Nimes. Primer dinar de germanor.

“
*Sigueu bons,
 si podeu”*

La proverbial expressió de San Felip Neri, el Sant de l'alegria, el joglar de Déu, s'ha convertit en la frase del dia.

A les 6:30h matí hem quedat a la parròquia del Carme on Mossèn Ezquerri ja ens esperava amb una puntualitat anglesa per concelebrar la missa. La lectura d'avui ha estat la de la Paràbola del Fill Pròdig o també del Pare Bo. Al final de la celebració, mossèn ha pronunciat unes paraules desitjant un bon pelegrinatge. Quan hem sortit de l'església, ja hi havia l'autocar esperant-nos. Després de carregar les maletes hem pujat dalt de l'autocar on ja hi havia els pelegrins que venien de Vilaller i El Pont de Suert. A les 7:30h sortim

Dia 1

Dissabte 23/03/2019

Comença el viatge. Sortim de Lleida cap a Lió

Cor i es lliuraren als seus pròxims, als germans amb tota la seua ànima.

Tots estem cridats a ser Sants, a ser feliços. Caminem doncs pel camí que ens indica el Senyor. Acaba l'homilia amb unes Paraules de Pau VI, per ser Feliços ens hem d'atansar a la santedat.

I amb aquesta Festa entorn la taula ens acomiadem fins l'endemà, últim dia del nostre pelegrinatge i amb la parada al primer lloc de peregrinació a França, Lourdes. Tornem a subratllar el clima de Pau i cohesió de tot el grup, amb una espiritualitat i diàleg admirable.

“

El més important de la vida dels Sants és que van estimar a Déu amb tot el seu Cor i es lliuraren als seus pròxims, als germans, amb tota la seua ànima.

“

Per a ser feliços ens hem d'atansar a la Santedat.

Pau VI

Hall de l'hotel. Quatre peregrines al davant d'una colorida escultura

Després de sopar, celebrem l'Eucaristia a les 21:30h en una sala del mateix hotel. Se'ns afegeixen al grup tres persones Mexicanes que es troben de viatge durant 17 dies per Europa i que manifesten tenir una Fe i devoció molt sòlida. La celebració la fem en llengua castellana perquè la puguin seguir.

Durant el sermó, mossèn es dirigeix a les mexicanes, explicant-los-hi la ruta de la nostra peregrinació. Ens explica que Jesús sempre esperava preguntes dels seus deixebles, apòstols i ens en cita exemples: Qui és el primer a entrar al regne dels cels? Jesús contesta que els que són com nens entraran en el regne dels cels. Un altre exemple de pregunta: Señor, hi ha tantes lleis... quina és la primera? El Señor contesta: La primera és estimar a Déu amb tot el Cor, la segona és estimar al pròxim com a tu mateix.

El més important de la vida dels Sants, perquè arribaren a la santedat? Perquè van estimar a Déu amb tot el

Tots estem cridats a ser Sants, a ser feliços. Caminem doncs pel camí que ens indica el Señor.

Moments durant l'Eucaristia a l'Hotel de Bordeaux amb les peregrines mexicanes.

en direcció Lió, l'autocar és de 60 places i som 27 pelegrins més el xofer, per la qual cosa, hem disposat de molt espai. A les 9:00h del matí parem a l'àrea de Gurb per esmorzar durant 45 minuts. 9:40h, tornem a pujar a l'autocar per emprendre la ruta.

Teresa Prats reparteix caramels, un altre voluntari reparteix el cançoner del viatge i als que encara no ho tenen, el fulletó amb la història dels Sants del nostre viatge. Mossèn Joan Ramon Ezquerria inicia la pregària del matí.

Més tard, a les 10:20h ens posa el vídeo de la pel·lícula "Prefereixo el Paradís" del director Giacomo Campiotti. Es tracta de la vida de Filippo Neri, nat a Florencia. Un cop acabada, s'estableix una mena d'intervanvi d'impressions sobre la pel·lícula i la vida d'aquest Sant. Certament ens ha encantant moltíssim la seua vida. Hem comentat algunes escenes i fins i tot hem recordat que també hi ha hagut un paral·lelisme d'una escena de la pel·lícula

A 1 hora de Lió. Parada de 15 minuts en una àrea de servei a Pont d'Iserne.

amb la missa d'avui, en els dos s'ha recitat la Paraula del Fill pròdig.

"Sigueu bons, si podeu" s'ha convertit en una proverbial expressió de San Felip Neri, el Sant de l'alegria, el joglar de Déu. Mentre es produïa el Concili de Trento, que dugué a terme la Contrareforma, Sant Filippo formava als joves amb tendresa i ironia, apropant-los a la litúrgia i aconseguint que es divertissin cantant i jugant en un lloc que més tard es convertiria en l'Oratori, congregació reconeguda pel Papa Gregori XIII (1575). Sant Filippo Neri fou amic de Sant Ignasi de Loiola i del Cardenal Carles Borromeu. Quant se li

Caràtula de la pel·lícula. Director: Giacomo Campiotti Any: 2010

preguntà si volia ser nomenat cardenal, sense cap mena de dubte respongué: "Prefereixo el Paradís". Fou proclamat Sant l'any 1622.

A les 12:30 hem tornat a fer una parada de 10 minuts en una àrea molt propera a Besiers. Pugem a l'autocar novament fins a Nîmes, on hem parat a dinar en un Restaurant del Rugby Club Nîmes. A l'arribar, la mestressa-cambra ens ha distribuït en 3 taules. Menú: Amanida amb pastís de peix amb verdures i una salsa d'herbes, estofat de vedella i coulant de postres.

A les 15:45h hem reprès el viatge cap a Lió, ens queden uns 300km, en paral·lel al riu Roine, navegable.

A les 16:50h mossèn Ezquerra ens explica la llegenda del Cura d'Ars que visitarem demà.

Fem una parada de 15 minuts a Pont d'Isere i reprenem el viatge. Mossèn, convida a Maria Carme Sabador, locutora de Ràdio Cope Lleida a que ens expliqui una mica més sobre el territori per on passem.

La Maria Carme ens ha sorprès explicant-nos que ja havia fet un altre pelegrinatge per portar la Verge Blanca, patrona de la ciutat de Lleida.

La tonalitat i les explicacions de la Maria Carme ens delecten i amenitzen el recorregut fins arribar a Lió, tot explorant la vall del Roine.

Arribada a l'hotel a les 19:15h, acomodació, sopar a base d'entremès, peix blanc i pastís de formatge. Ens trobem allotjats a l'hotel Logis Lió Est. A les 22:00h tots a dormir.

Sifó exposat a la vitrina de l'hotel de Lió. Antiga botella de sifó higiènic provinent de Lleida, amb Indivil i Mandoni sota l'arc del pont de la ciutat de Lleida com a logotip.

Hotel a les afores de Lió. Hi passem dos nits abans d'arribar a París.

al Musée de l'Armée de París.

Passem per davant de la facultat de lletres, la Loire, Pont de Wilson. Travessem el Carrer Nacional del segle XVIII. El barri de la Catedral és la part més antiga, fou reconstruït a partir

de 1950. Església de San Julià, Biblioteca. El Castell de Tours no és visitable. Visitem la Catedral de Sant Gassia, primer bisbe de Tours al segle III.

La segona parada i visita la fem al Barri de San Martí, on visitem la

Basílica de Sant Martí, lloc on es troba la tomba del Sant. Passejant anem a la Plaça Plumereau passant per les ruïnes visibles de l'antiga col·legiata de San Martí. Fa molt bon temps, les places i carrers són plens de gent, percebem una ciutat viva i molt familiar. La guia ens mostra les diferents edificacions o cases típiques de Tours segons el segle de la seua construcció i segons la posició socials dels propietaris.

Dinem a les 14:00h, Braseria L'Univers, a la Plaça Jean Jaurès, davant mateix de l'Ajuntament i del Palau de Justícia.

Reprenem novament el nostre viatge en direcció Bordeaux, mentre veiem la pel·lícula del Papa Francesc. Gaudim també del paisatge, grans i infinits camps verds tot passant pel costat del riu Loira. Descans de 20 minuts a Saint-Léger a les 18:00h.

Ja després, arribem a l'hotel Quality Suites Bordeaux aeroport i spa a les 19:40h. Assignació d'habitacions i sopar a les 20:15h.

Gaudint de la ciutat de Tours.

cristianització de la Gàl·lia, fou popularitzat per tot l'Occident per tot l'Occident per tot la biografia novel·lada de Sulpici Sever. Una llegenda segons la qual, quan era soldat, compartí la capa amb un pobre. Aquest fet ha influït gairebé tota la iconografia que hi fa referència. La seua popularitat a Catalunya es reflecteix en l'onomàstica i en la toponímia. És un dels primers cristians no màrtirs venerat com a sant. La seua festa se celebra l'11 de novembre.

“
San Martí de Tours.
Soldat, ermità,
fundador dels
cenobis de Ligugé
i de Marmoutier i
bisbe de Tours (371).”

La famosa espasa de Sant Martí —del segle XIII, al bocal de la qual és representat el sant—, vinculada a la llegenda del drac de Vilardell, apareix documentada en el testament de Pere el Cerimoniós, i consta en poder de Martí I i de la seua vídua Margarida de Prades, que la vengué al gremi de cotoners de Barcelona —que tenia per patró sant Martí—; abans del 1888 passà a la col·lecció barcelonina de Josep Estruch, i després, a la de Georges Paulhac. Darrerament hom l'ha incorporada

Catedral de Tours.

Paràbola del fill pròdig

¹¹ I digué encara:

--Un home tenia dos fills. ¹² Un dia, el més jove digué al pare:

»--Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca.

»Ell els va repartir els béns. ¹³ Al cap d'uns quants dies, el més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà.

»Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. ¹⁴ Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. ¹⁵ Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. ¹⁶ Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. ¹⁷ Llavors reflexionà i es digué: "Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo aquí m'estic morint de fam! ¹⁸ Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. ¹⁹ Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers."

²⁰ I se n'anà a trobar el seu pare.

»Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. ²¹ El fill li digué:

»--Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu.

²² »Però el pare digué als seus criats:

»--De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, ²³ porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, ²⁴ perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

»I es posaren a celebrar-ho.

²⁵ »Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls ²⁶ i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. ²⁷ Ell li digué:

»--El teu germà ha tornat. El teu pare l'ha trobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras.

²⁸ »El germà gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. ²⁹ Però ell li respongué:

»--Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. ³⁰ En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras.

³¹ »El pare li contestà:

»--Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. ³² Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

Lluc 15,11-32

Ars-Sur-Formans. Atenent les explicacions de la guia.

Dia 2

Diumenge 24/03/2019

A les 7:00h matí sona el telèfon de l'habitació, és el servei d'habitacions que ens desperta. A les 7:40h gairebé tots estem esmorçant. A les 8:00h pugem tots a l'autocar, ens esperen 40km de viatge per visitar el municipi d'Ars-sur-Formans.

Durant la ruta, mentre anem observant grans extensions de camps fem la pregària del matí. El primer que fem és veure el vídeo de la vida del Cura d'Ars i seguidament ens trobem amb la guia que ens acompanyarà durant la visita.

Visitem, la Capella amb la relíquia del Cor que actualment fa 3 mesos que es troba als Estats Units. El Jardí del Sant. Ens explica que

de Justícia. La visita panoràmica en autocar ens ajuda a veure diferents palauets, construccions típiques d'aquí amb pedra tova.

Una primera parada la farem al barri de la Catedral, la segona la farem al barri de Sant Martí. Ens explica també la llegenda de San Martí de Tours. Soldat, ermità, fundador dels cenobis de Ligugé i de Marmoutier i bisbe de Tours (371). Sabària, Pannònia, aprox. 316 — Candes, 397 Figura cabdal en la

Cases típiques de Tours al costat de la plaça Plumereau.

Dia 7

Divendres 29/03/2019

Sant Martí de Tours, quan era soldat, compartí la seua capa amb un pobre. En desvetllar-se, Martí va trobar que la capa estava sencera i va decidir de batejar-se

Comencem el nostre viatge de tornada, ens esperen 700 km fins al vespre. La parada la farem a Tours, ens esperen, de moment, 2h aproximadament de trajecte. Després de la pregària del matí, mossèn Joan Ramon Ezquerra ens recorda algunes frases cèlebres de Santa Tereseta: Cal Portar les mans ben buides perquè Déu les pugui emplenar. Deixar que Déu faci la nostra vida.

Passem pel costat de Le Mans i arribem a Tours cap a les 11:40h. Davant l'estació de tren ens espera la guia de la ciutat, que ens acompanya pels llocs més emblemàtics: Estació de trens, Palau de Congressos, Ajuntament, Palau

“
Cal Portar les mans ben buides perquè Déu les pugui emplenar. Deixar que Déu faci la nostra vida.

Santa Tereseta

quan arribà San Joan Maria Vianney a Ars, el poble tenia 2.500 habitants, actualment en té 1400. Als 29 anys s'ordenà cura i visqué 41 anys a Ars, del 1818 fins que morí el 1859.

De petit no sabia llegir, era una fe de pobre. El seu pare necessitava ajuda al camp i no volia que el seu fill marxés per fer-se capellà.

Visita al presbiteri que era on ell vivia. La casa del Cura, conservada tal com es trobava en la seua època.

Disposem d'una hora de temps lliure

Basílica de Sant Sixt.

Jean-Marie Vianney, El Cura d'Ars. Tots ens vam voler retratar al costat de seua estàtua.

Eucaristia. Moments durant les lectures i sermó.

per acabar de veure Ars, hi ha pelegrins que aprofiten per confessar-se, altres per comprar alguna guia, descobrir la immensa església semi-soterrània, que fou edificada el 1961 per a rebre a peregrins, cada vegada més nombrosos. A les 12:00 ens trobem tots dins de la Basílica d'Ars, l'església de Sant Sixt del Segle XII i que fou reformada per Sant

amb la basílica de Sant Sixt del Segle XIX, obra encarregada a l'arquitecte Pierre Marie Bossan; davant la capella on hi ha el cos incorrupte del Sant concelebrem la missa. L'església de Sant Sixt, del segle XII, que fou reformada per Sant Joan Maria, comunica amb la basílica de Sant Sixt del Segle XIX, obra encarregada a l'arquitecte Pierre

Marie Bossan. El creuer de l'edifici conté la sepultura del Sant. La Júlia llegeix la primera lectura del llibre de l'èxode. La Teresa Gassió llegeix la segona. Mossèn Ezquerra, després de la sagrada lectura, durant el sermó, ens suggereix de que la nostra Respiració sigui igual que la del Cura d'Ars, perquè la seua respiració era pregar. Sense la pregaria no

Allí també es troben les despulles de les seves tres germanes més grans que consagraren la seva vida al Carmel: Paulina, Maria i Celina. Si en els temps de Santa Tereseta hi havia 26 religioses en el Convent de les Carmelites Descalces, actualment n'hi ha vint. Abans de sopar, encara hem pogut gaudir d'una hora lliure per passejar, fer alguna compra de productes

típics de la zona com el Calvados, un licor que surt de la destil·lació de la sidra. Formatges tipus Camembert, etc. A les 20:30h sopar al restaurant del costat

“
El meu caminet és el camí d'una infantesa espiritual, el camí de la confiança i del lliurament absolut.

hotel i a dormir. Uns dies molt intensos, amb estones per a tot: pregar, moments de silenci i reflexió, visites molt culturals i pedagògiques; moments per a compartir, dialogar i intercanviar, etc. Un grup amb molt bona harmonia des del primer moment. Lisieux sorprèn i convida al silenci i a mirar cap endins, cap a l'ànima.

Interior de la Basílica de Santa Teresa de Lisieux. Escoltant explicacions de la guia.

Visitem també la casa de la família de Santa Teresa, on va viure fins als 15 anys.

A les 17:30h anem cap al Carmel, convent fundat l'any 1838. Visitem el museu i després la tomba de la Santa, sota l'esguard de la Verge del somriure.

Allí, tots els pelegrins preguem davant les relíquies de la Santa.

Casa familiar de Santa Teresa. Actualment transformada en museu. Hi visqué fins els 15 anys.

Paràbola de la figuera estèril

⁶ I els digué aquesta paràbola:

--Un home tenia una figuera plantada a la seva vinya. Va anar a buscar-hi fruit i no n'hi trobà.

⁷ Llavors digué al qui li menava la vinya:
 »--Mira, fa tres anys que vinc a buscar fruit en aquesta figuera i no n'hi trobo. Talla-la. Per què ha d'ocupar la terra inútilment?

⁸ »El li respongué:

»--Senyor, deixa-la encara aquest any. La cavaré tot al voltant i hi tiraré fens,⁹ a veure si dóna fruit d'ara endavant. Si no, fes-la tallar.

Lluc 13,6-9

Confessionari de l'església de Sant Sixt.

Pelegrins practicant el sacrament de la penitència.

podia viure. La pregaria era el que va donar sentit a la seua vida. També Santa Teresa de Jesús no podia viure sense pregar. Pregar és tenir la força de Déu. En tot moment podem pregar. Exercici constant: estimar. El cura d'Ars va estimar els pobres, els pecadors.

No hi ha altra cosa a fer que estimar. Estimar el marit i a cadascun dels nostres fills, s'ha d'estimar a tothom perquè estimar vol dir voler el bé per a tothom. Qui estima, està fent el bé, fent el que Jesús ens va encomanar. Pregar i estimar, cadascú a la

seua manera.

Paràbola de la Figuera. Un home tenia una figuera que feia tres anys que no donava fruit. Va plantejar-se de tallar-la, ja que els treballs que li suposava tenir-ne cura no compensaven si era un arbre estèril. L'amo dels terrenys el va instar a conservar-la un any més, posant-hi adob i especial esforç abans de tallar-la.

Déu ens pregunta a cadascun de nosaltres, quan donarem fruit. Jesus sempre intercedeix al Pare per nosaltres. Cadascú de nosaltres des de les

nostres circumstàncies, fer una bona confessió. Que la relació amb Déu sigui de puresa, confessió, intimitat. Déu és el propietari que espera amb paciència que l'arbre, el creient, doni fruit, es converteixi o es comporti segons els preceptes de la fe.

També el moment de les pregàries ha estat màgic i alguns pelegrins han pogut fer les seues pregàries d'una manera espontània. En un lloc tan simbòlic com és Ars, davant el cos del Sant Cura d'Ars, hem pregat per les vocacions, pels Capellans,

Mossèn Joan Ramon ha demanat perdó per tots els abusos que s'estan destapant darrerament, implicats capellans, i ha demanat que Déu els ajudi a ser conseqüents amb els seus vots de pobresa, obediència i castedat. Mossèn va llegir l'Acte d'Amor del Cura d'Ars per cloure la missa. Un cop acabada la missa, anem fins al Restaurant Regina, en el mateix poble, a dinar, són les 13:45h. De menú tenim amanida, lluç amb arròs de verduretes i fruita.

fetes de fusta. El nostre allotjament es troba al centre del poble, davant la Catedral d'estil gòtic Normand.

Dinem a les 13:00h per després visitar la Basílica de Santa Teresa de Lisieux. La guia ens apropa a la vida de la Santa i ens ajuda a interpretar les escenes dels vitralls, cúpula, etc. Aquí trobem també la relíquia del braç amb què va escriure la seva obra "Història d'una ànima".

Baixem a la part inferior de la basílica, on es troba la Cripta dels Pares de Santa Teresa de Jesús, i en una capelleta més petita celebrem la missa. Després de l'evangeli, mossèn ens incentiva a aprendre la lliçó d'aquesta nena que entra al monestir del cel als 24 anys. Tot un exemple de fortalesa. Com va entrar al Carmel amb 15 anys, no li permetien fer sacrificis físics però ella feia un altre tipus de sacrificis en el seu dia a dia: Sacrifici amb una monja gran de cadira de rodes que contínuament rondinava. Evitava parlar amb la seva germana

monja. En la seva mort, li va venir un glop de sang i es va esperar que es fes el llum del dia per oferir-se al senyor. Netejava la roba buscant a la religiosa que més escatxigava i l'aigua dels escatxics els anomenava: perles precioses.

Ella sempre volia ser petita perquè aquests són els preferits de Jesús. Perquè els petits

seran els grans. Pius X la va anomenar com una de les més grans santes dels temps moderns. La seva obra, "Història d'una ànima" segons Pius XII va il·luminar tota l'església. Del que és la vida cristiana i en què consisteix la santedat. Humilitat, bondat, confiança és el que ens han de merèixer la santedat, com Teresa de Lisieux.

Moments durant la missa a Lisieux. Al costat de la cripta dels pares de Santa Tereseta.

Dia 6

Dijous 28/03/2019

L'amor tot ho pot: les coses més impossibles no li semblen difícils. Jesús no mira tan la grandesa de les obres, ni tan sols la seua dificultat, sinó l'amor amb que aquestes obres es fan.

Després d'esmorzar amb el mateix tumult d'estudiants famolencs d'ahir, ens esperem en un dels halls de l'hotel, amb les maletes, a que vingui en Leo, el xofer i començar a carregar les maletes.

Reprenem la nostra ruta des de París cap a Lisieux. Ens acomiadem de París passant per la Defensa. Després de la pregària del matí, comencem a veure la pel·lícula de Thomas Moro: Un home per a l'eternitat. Fent una parada a mig camí en una àrea, arribem a les 12:00h a Lisieux, regió de Calvados. Departament baixa Normandia.

La ciutat de Lisieux té uns 20.000 habitants. Les cases són típiques de la zona de Normandia,

Davant de l'estàtua de Santa Teresa de Lisieux.

Vitralls església de Sant Sixt. Cura d'Ars pregant.

“

Quan era jove em deia: si fos sacerdot m'agradaria guanyar moltes ànimes per al bon Déu.

Sant Joan Maria Vianney, Cura d'Ars

Acto de amor del Santo Cura de Ars

Te amo, oh mi Dios,
y mi único deseo es amarte
hasta el último suspiro de mi vida.

Te amo, oh infinitamente amoro
Dios,
y prefiero morir amándote
que vivir un sólo instante sin amarte.

Te amo, oh mi Dios,
y tan sólo deseo ir al cielo
a tener la felicidad de amarte perfectamente.

Te amo, oh mi Dios,
y mi sólo temor de ir al infierno
es porque allí nunca tendría la
consolación de amarte.

Oh mi Dios,
si mi lengua no puede decir cada
instante que te amo,
por lo menos quiero que mi
corazón lo repita
cada vez que respiro.

Ah! dame la gracia de sufrir mientras
te amo,
y de amarte mientras sufro,
y de expirar una día amándote
Y sintiendo que te amo.

Y cuanto más me acerco a mi hora
final
más te suplico que aumentes y
perfecciones mi amor por tí.

Amen.

Aquest és el meu secret: només s'hi veu bé amb el cor. L'essencial és invisible als ulls.

Antoine de Saint-Exupéry: El Petit Príncep. Imatge de la portada del llibre.

A les 14:45h anem cap a Lió, la segona ciutat més gran de França. Lió és la ciutat més important de la regió de la Vall del Rôdan i els Alps Francesos, famosa pels seus edificis històrics i la seva gastronomia. La ciutat de Lió, destaca pel seu monumental casc històric, la Place des Terreaux i la Catedral.

Lió és una ciutat preciosa, entre 2 rius - la Saône i el Rhône- que formen la península i el centre de la ciutat.

Visita panoràmica per la ciutat. El cor de Lió és la Presqu'île, una estreta península de terra entre els dos rius Saona i Rôdan, just al nord de la seua confluència.

Un carrer comercial de vianants, la Rue de la République, uneix els dos pols de la vida cívica: la Plaça Bellecour, amb l'estàtua eqüestre de Lluís XIV al seu centre, la plaça des Terreaux, dominada per l'Hôtel de Ville - Ajuntament- del segle XVII i el Palau

de Sant Pere, un antic convent benedictí, que actualment allotja el Museu de les Belles Arts. Al centre de la Plaça hi ha una font monumental del segle XIX, obra de Bartholdi, l'escultor de l'Estàtua de la Llibertat.

Ens trobem amb la guia Marie a la Plaça Bellecour, on es troba l'estàtua eqüestre de Lluís XIV, lloc de trobada. A cada costat de l'estàtua, la Saona i el Roine.

Darrera de la casa de

Hem d'aprendre a mirar

Més enllà de la pols
que tenim al davant
i del viure de molts
que és viure sagnant;
més enllà de l'abús,
de la befa i el crim
i del tracte no just
que en la terra sofrim
Enllà de l'horitzó
que voldríem més clar,
enllà de tan dolor
hem d'aprendre a mirar
hem d'aprendre a mirar
allò que ens dona fe,
al grat que vol granar
i el riu que baixa ple.
L'amic que ens és fidel,
la noia que somriu
la força de l'arrel,
la branca que reviu!
Més enllà dels neguits,

dels sanglots ofegats
i dels planys i dels crits
dels homes espantats.
Més enllà del saqueig
i l'estrèpit tan fort
del nocturn bombardeig
i el soroll de la mort
Si volem que demà
puguin viure els hereus
hem d'aprendre a escoltar
altres cants i altres veus.
Hem d'aprendre a escoltar
la pluja sobre el port
l'ocell que canta al pla,
la sang que arriba al cor.
El vi que omple la gerra,
la cançó de bressol,
i l'alè de la terra
on trobem el consol
Hem d'aprendre a escoltar!
Hem d'aprendre a mirar.

Adaptació d' "Il nous faut regarder" de Jacques Brel
per Josep Maria Espinàs

Façana del restaurant La Bonne Franquette. Ubicat al carrer Saint-Rustique, 18 de Paris.

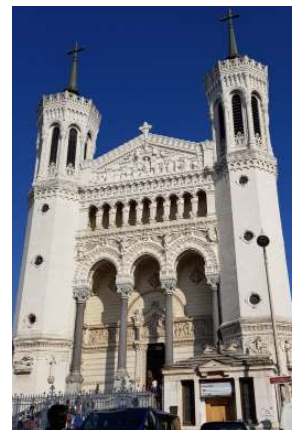
fins a l'hora de sopar en un restaurant típic d'aquest barri que acollí a partir del segle XIX bohemis i grans artistes com ara Salvador Dalí, Picasso, Claude Monet, Modigliani, Van Gogh, Matisse, ... Un sopar amb molt encant per la decoració del local, la música en directe d'un pianista que ens ha amenitzat la nit amb cançons de l'època tan cèlebres com Edith Piaf, Jacques Brel, Charles Aznavour, Serge Gainsbourg i France

Restaurant La Bonne Franquette. Gaudint de la nit de Paris en una pintoresca casa del segle XVI, al cor del vell Montmatre.

“
La idea de que tots els dies haurien de ser festius em sembla un descobriment meravellós.

Paris era una festa.
Ernest Hemingway.

la vila, la futurista Opera de Lió de l'arquitecte Jean Nouvel, amb una volta d'acer negre i cristall inserida en una estructura neoclàssica.

A Lió podem trobar tres parròquies:

Sant Jordi del segle XIX, la Basílica de Nostra Senyora de Fourvière i la Catedral de San Joan Baptista.

Dos turons, el que resa i el que treballa. Passem per un cementiri del segle XIX. Fortalesa i resta de muralles. Mari ens parla de la guerra franco-prussiana.

Primera parada a la Basílica de Notre-Dame de Fourvière, dedicada a la Verge Maria. Una cridanera creació d'imitació bizantina, una pasterada de torretes

Maqueta de Lió al costat de la basílica de Fourvière. Escoltem atentament les explicacions de la guia Marie,

Basílica Notre-Dame de Fourvière. Destacable pel seu estil, la diversitat de materials emprats i la seua decoració interior.

i merlets de marbre i mosaic. Fou construïda a finals del segle XIX i s'ha convertit en un dels símbols de Lió.

Visitem la capella inferior de la basílica, que és on fem la primera visita i que està dedicada a Sant Josep.

A la sortida de la basílica, la guia, mitjançant una maqueta de la ciutat ens situa i ens fa una primera explicació general. Podem divisar en aquest indret, des de dalt del turó, una espectacular vista de Lió.

Tot seguit, continuem la visita panoràmica en autocar, tot baixant el turó de Fourvière. Passem per davant de la primera escola veterinària del 1762, un altre edifici que fou el graner de Lió, el Convent on actualment hi ha un teatre i l'Escola de Belles Arts.

Passem per la Part vella, coneguda com la Península, urbanitzada durant els segles XVII i XVIII.

Durant el Segle XIX, podem observar la remodelació, higienisme; carrers més grans. Lió és la

Basílica de Notre-Dame de Fourvière. Interior.

Vista panoràmica de la ciutat de Lió. Des de dalt del turó de Fourvière

Capella del Sagrat Cor a Montmartre. Després de l'eucaristia aprofitem per fer una foto de grup i se'ns afegeix una peregrina. Qui és? On és?

“

Avui, la pregaria l'hem fet de manera individual, cercant en el més profund del nostre cor i del Sagrat Cor de Jesús

els 10 manaments, us tocarà la loteria més gran del món.

Avui, la pregaria l'hem fet de manera individual, cercant

en el més profund del nostre cor i del Sagrat

nostre, una imatge de Santa Teresita, Teresa Martín o de Lisieux, que

de manera miraculosa se'ns ha afegit en la foto de grup com una pelegrina més.

Disposem de 30 minuts de temps lliure

A les 18:45h concelebrem l'eucaristia a la Basílica del Sagrat Cor, coneguda per la Cúpula blanca situada a dalt del tossal.

En cada eucaristia s'actualitza el sagrament del cos i la sang de Crist. Després de la lectura de l'evangeli, el sacerdot ens demana d'escoltar amb el cor. Ens parla també dels Manaments de la llei de Déu. Hi ha algú més que nosaltres que vol i desitja que siguem feliços. Déu ens diu que complim els manaments de la llei de Déu i serem molt feliços. Què passaria si totes les nacions acordessin complir els manaments de Déu? No hi hauria

En cada eucaristia s'actualitza el sagrament del cos i la sang de Crist. Després de la lectura de l'evangeli, el sacerdot ens demana d'escoltar amb el cor.

fam, no hi hauria guerres, ... La felicitat rau en fer la voluntat de Déu, no en fer la nostra. Estimar a Déu amb tot el cor i als altres com a nosaltres mateixos. Quina Pau hi hauria en les institucions, les empreses, ...!

Acaba amb una història de Sant Joan Bosco, qui diuen que tenia el do d'interpretar el futur. Dues persones se'n volien riure d'ell i li van preguntar quin número de loteria tocaria. Ell va dir el número 10, si compliu

Capella del Sagrat Cor a Montmartre.

ciutat de les roses, de la resistència, de la gastronomia, de les parets pintades,

Fem una parada per veure la casa de les parets pintades on hi ha gent important de Lió, entre ells, Lumière, Sant Irineu i Antoine de Saint-Exupèry amb el seu Petit Princep.

La Croix-Rousse, barri de treballadors al nord

la Camara de Comerç de Lió.

Creuem el riu Roine i ja dividem els gratacels al barri dels negocis. Museu de la gastronomia. Les llums de la piscina municipal, dels anys 60, per l'alcalde Sr. Ciment, a qui li agradava molt el ciment i els cotxes.

A les 17:50h baixem per fer visita de vianants

de la Presque-île es convertí en el centre de la indústria del teixit de la seda durant el segle XV.

Casa de les parets pintades. El mossèn es deixa fotografiar davant d'una de les pintures de la façana, al costat de Sant Irineu.

El centre de Lió es troba entre Bellecour i l'Ajuntament. Passem per davant de l'òpera. Carrer de la República, el principal carrer, al centre de Lió. El Palau de la Borsa que avui dia és

Sant Irineu va ser bisbe de Lugdunum, l'actual Lió, al voltant dels anys 177 i el 200.

pel centre. Al costat occidental del riu Saona, el restaurat barri antic del vell Lió és una mena de laberint de carrers amb llambordes, de "traboules" – passadissos coberts-, palaus renaixentistes, restaurants, animats "bouchons" –tabernes- i elegants botigues. Fou en aquest lloc on s'assentà la ciutat romana de Lugdunum, capital comercial i militar de la Gàl·lia fundada per Juli Cèsar l'any 44 a.d.C.

Acabem la visita a la Catedral de Sant Joan Baptista, espectacular pels vitralls i la gran rosassa.

La guia s'acomiada de nosaltres. Encara disposem de 45 minuts de temps lliure per caminar pels carrers del centre de la ciutat i creuant passatges, que fan de Lió una ciutat única i amb molt encant.

Quant a Sant Irineu de Lió, va ser un notable religiós, teòleg i bisbe cristià del segle II. Va ser bisbde de Lugdunum, l'actual Lió, entre 177 i el 200. Contrari a les tesis gnòstiques i del montanisme, va ser un

profund coneixedor de la tradició catòlica i autor de diverses obres, la més important Adversus haereses. És considerat com a sant en diverses

confessions cristianes. La seua festivitat es celebra el 28 de juny a les esglésies occidentals i el 23 d'agost a les orientals.

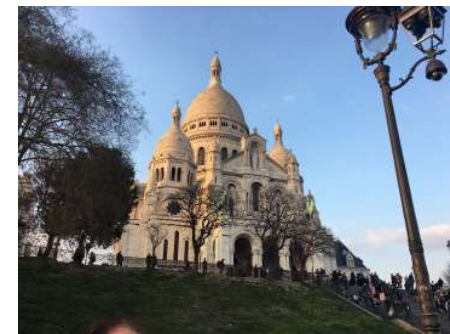

Creperia de carrer. Més d'una peregrina va sucumbir al plaer de degustar una crep de xocolata, durant el temps lliure.

La glòria de Déu consisteix en que l'home visqui, i la vida de l'home consisteix en la visió de Déu.

Del Tractat de Sant Irineu, bisbe, contra les heretgies.

pel Sena damunt del Bateau mouche. Ens serveix per admirar més la bella ciutat durant una hora i visitar els seus colossals monuments. Pujada a les 16:00h al Bateau Mouche.

Amb l'autocar i després amb funicular arribem a Montmartre, punt de reunió de grans artistes. És un tossal de 130m d'altitud, al nord de París situat al divuitè districte, una part del marge dret del riu Sena. Fonamentalment conegut per la cúpula blanca de la Basílica del Sagrat Cor, situada al cim del tossal, i per un barri d'animada vida nocturna.

Bateau Mouche. Navegant pel riu Sena amb l'embarcació més popular de la ciutat

Funicular. Pujant el turó cap a Montmartre. Sagrat Cor.

Quedem davant la catedral a les 19:10h per fer-nos una foto de grup i marxar cap a l'autocar. Arribada a l'Hotel a les 20:00h, temps just per pujar a l'habitació, deixar les jaquetes, bosses, etc. i baixar al menjador per sopar: Crema de carabassa, tall rodó de porc amb mil fulls de patates i mongeta tendra. Pastís de crema o macedònia. Tots cap a dormir.

Catedral de Lió. Vista de la rosassa des de l'exterior.

Catedral de Lió. Foto de grup davant de la portalada principal.

Basilica del Sagrat Cor de Paray-Le-Monial. Entrada al poble creuant el riu Bourbince.

Dia 3

Dilluns 25/03/2019

Avui és el dia de l'Anunciació. A les 7:30h anem cap a Paray-le-Monial, a la regió de la Borgonya, un dels llocs de pelegrinatge més importants, on visitem la Basílica del Sagrat Cor, una de les més boniques esglésies de França, una genialitat en l'art romànic borgonyès i del més pur i com per exemple de l'arquitectura de Cluny. Aquesta Basílica està dedicada al culte del Sagrat Cor de Jesús, i que ha convertit a Paray-le-Monial en un dels llocs més importants de la França actual. Margarida Maria Alacoque, nascuda aquí l'any 1647, tingué algunes visions sagnants del culte que es desenvoluparia més tard, però no s'estengué a França fins al segle XIX. L'església és una versió en petit de la perduda església de Cluny, i ofereix una extraordinària harmonia i puresa en la seua arquitectura romànica. Seguidament visitem la Capella de San Claudio La Colombière, un jesuïta ens en fa una explicació. San Claudio La Colombière fou el Pare espiritual

“

Ara entenem perquè tothom que visita Paris, es fa una foto davant de la Torre Eiffel.

1889, segons el disseny de l'enginyer Alexandre Gustave Eiffel, i va suposar una fita decisiva en la construcció amb ferro. El manteniment de la torre inclou l'aplicació de cinquanta tones de pintura cada cinc anys, amb la intenció de protegir-la de la corrosió. A vegades, es canvia el color de la pintura. El color original de la torre era el groc, encara que avui dia no queda rastre d'aquest color. Símbol de França i de París. Després de dinar al mateix restaurant del dia anterior, al carrer Rivoli, molt a prop dels Camps Elisis i la plaça de la Concòrdia, passegem

trobaven entre les més grans d'Europa i feien 13 metres de diàmetre cadascuna. Una vegada acabada, la catedral es convertí en una de les més grans d'Occident. Després de la tempesta revolucionària, entre el 1844 i el 1844 i el 1864 la catedral passà per una restauració important i de vegades controvertida sota la direcció de l'arquitecte Viollet-le-Duc, que hi incorporà elements i motius inèdits.

La catedral ha estat un dels monuments més emblemàtics de París

Catedral de Notre Dame. Foto presa des del siu Sena.

des de bon principi. Durant molt de temps l'edifici més alt de la ciutat, ocupava un lloc simbòlic de primer rang a París i és una de les catedrals més conegudes del país. L'Església parroquial reial a l'edat mitjana, acollí l'arribada de la Santa Corona el 1239.

Totes i tots nosaltres sentim una emoció enorme dins la colossal Catedral, els comentaris d'admiració són continus, realment és preciosa i emocionant. No deixem de fer fotos a tots els racons de

l'interior i ja davant del monument, a la plaça, ens fotografiem tot el grup per la posteritat.

Malauradament, el 15 d'abril, dos setmanes després de la nostra arribada a Lleida, ens va colpir la trista notícia que Notre Dame patia un incendi que li provocà danys greus, incloent-hi la caiguda de l'agulla.

Passem amb l'autocar davant de la Universitat de la Sorbona, Parc de Luxemburg, Palau de Luxemburg, carrer de Vaugirard. San sulpici, segona església més gran de París després de la Catedral, dedicada a Sulpici el Pietós, al barri de Odeó del districte sisè, es tracta del Barri dels intel·lectuals.

Església de San Germà dels Prats. Palau de Tokio.

Segona parada al per fer fotos panoràmiques a la Torre Eiffel, és una torre formada per una estructura de ferro colat, construïda per a l'exposició universal de 1889 a París, situada a l'extrem que toca al riu. Erigida amb motiu de l'Exposició Universal que se celebrà a París l'any

Capella de San Cludio La Colombière. Escoltem atentament les explicacions d'un Pare jesuïta

de Santa Margarida Maria Alacoque. Claudio decidí consagrar-se a Déu en la Companyia de Jesús. El Pare Cludio La Colombière fou el guia espiritual de Margarida Maria Alacoque.

El Pare Cludio, durant el seu retir a Londres, escriu un llibre on explica totes les aparicions a Margarida Maria Alacoque. Viu els últims dies de la

seua vida a Paray-le-Monial. "El senyor demana que tornis aquí", li diu Margarida a Claudio. Claudio morí en aquest poble als 41 anys. En aquesta capella hi reposen les seues despulles.

A les 14:45h sortim de Paray-le-Monial i ens dirigim cap a Cluny on ens espera un guia per acompanyar-Sopar amb molta alegria. Anem a dormir, demà haurem de matinar.

A les 12:25h iniciem la missa a la capella de les aparicions. En aquesta capella, Margarida Maria, jove de la regió de Charolles entrà en aquest monestir

Paray-le-Monial

És una comuna francesa del departament de Saona i Loira en la regió de Borgonya. Un important centre de culte catòlic, cèlebre per ser l'escenari de l'aparició de Crist a la religiosa Margarida Maria Alacoque durant el segle XVII, que va donar origen a la devoció al Sagrat Cor de Jesús, que posteriorment s'estendria per tot el món. La localitat és coneguda també per albergar la Basílica del Sagrat Cor (bastida als segles XII i XIII encara que el nom és posterior), sovint citada com el millor exemple d'art Romànic cluniacenc conservat, per ser una reproducció a menor escala de la desapareguda abadia de Cluny.

“
Descobrir el cor de Jesús amb Santa Margarida Maria.

PREGÀRIA DE SANT CLAUDE LA COLOMBIÈRE PER IMPLORAR LA DIVINA MISERICÒRDIA

Senyor, aquí em tens per exercir la teva admirable misericòrdia, i fer-la esclatar davant del cel i la terra. Homes i dones, per la nostra fidelitat i constança, et glorifiquem, mostrant quina és la força de la teva gràcia: Com de bondadós i generós ets amb tots aquells que et som lleials.

Jo et glorificaré donant a conèixer com ets de bo per als pecadors i com la teva misericòrdia està per sobre de tot mal, que res és capaç d'esgotar-la, sense cap recaiguda, per vergonyosa i criminal que sigui, no ha de dur un pecador al desesper cercant el perdó.

T'he ofès greument, oh estimat Redemptor; però pitjor seria, cometre la tremenda traïció de pensar que no ets prou bo per perdonar-me.

De res serveix que el teu enemic i el meu em preparin cada dia nous paranys. Ho perdre tot menys l'esperança que tinc en la teua misericòrdia. Quan hagi caigut cent vegades, i que els meus crims siguin cent vegades més horribles que els que no són ara, encara creuré en tu. Així sigui.

Tardor, 2 de desembre de 1925
Hyacinthe, bisbe d'Autun

l'any 1670. Jesús se li aparegué davant del sagrari: "El meu Cor diví està apassionat d'amor pels homes, i per tu en particular" En aquest lloc podem escoltar l'evangeli de l'Anunciació de l'Àngel Gabriel a Maria.

Durant el sermó, el mossèn explica que la paraula més breu i més bonica del diccionari és la paraula SÍ. El nen que acostuma a dir "SÍ" als seus pares, amics, llibres, sempre . Aquell nen arriba a la santedat.

La Mare de Déu, Maria, sempre va dir sí. Déu li proposa a Maria de ser la Mare de Déu, i ella li respon amb un "SÍ" a l'Àngel Gabriel, li diu sí a Déu. "Sí, que es faci sobre mi la seua voluntat" Que cadascú digui sí a Déu, a la humanitat. Sí. A tot. A les coses que ens agraden i a les que no. Diguem sí i certament serem una benedicció.

Preguem per les nostres famílies així com per tots els mossens i religiosos. Després de dinar a l'Alberg del Sagrat Cor, visitem la Capella de Sant Joan amb el Santíssim exposat.

segurament al segle VI, que va quedar destruïda per les invasions normandes l'any 886. L'any 1031 s'havia reconstruït i estava a càrrec d'un clergue. Cap el 1125 l'església fou donada al priorat cluniacenc del Longpont-sur-orge, esdevenint un priorat d'aquell orde depenent de Longpont, que es va encarregar de reconstruir novament l'església.

Durant l'edat mitjana va tenir funcions docents, amb una escola d'humanitats.

Durant les guerres de Religió va servir de refugi als monjos de Longpont. La casa va caure en decadència a causa del desplaçament de les universitats

Interior de la catedral de Notre Dame. Vista de la Rosassa.

a la zona de Santa Genoveva. A mitjan del segle XVII es treballava amb la supressió del priorat, cosa que es va formalitzar el 1659. La Revolució va clausurar l'església que es va reobrir més endavant, de forma intermitent. El 1888 es posà a disposició de l'església grega Catòlica Melquita que la va reobrir un any després i que encara la té al seu càrrec.

Al jardí hi trobem l'arbre més antic de París, la Robinia o falsa acàcia, del 1602.

Visitem la Catedral de París, Notre Dame, d'estil Gòtic i dedicada a la Verge Maria. Situada a l'Illa de París i envoltada pel Sena.

La seua construcció començà per iniciativa del bisbe Maurice de Sully i durà més de dos segles, des del 1163 fins a mitjans del segle XIV. Així doncs, el seu estil no és completament uniforme, la catedral presentava característiques del gòtic primitiu i del gòtic radiant. Les dues rosasses que adornaven cadascun dels braços del transsepte es

Catedral de Notre Dame

A la fotografia superior, podem apreciar tot l'esplendor de la catedral. Un dels monuments més visitats de París.

Malauradament, el 15 d'abril, dos setmanes després de la nostra arribada a Lleida, ens va colpir la trista notícia que Notre Dame patia un incendi que li provocà danys greus, incloent-hi la caiguda de l'agulla. Tal com es pot observar a la fotografia inferior.

Església de Saint Julien le Pauvre XII d' estil romànic. Al jardí hi trobem l'arbre més antic de París, la Robinia o falsa acàcia, del 1602

Dia 5

Dimecres 27/03/2019

Durant el nostre segon dia a París, podem percebre aquesta fenomenologia que viu tot cristià de trobar-se amb Déu Pare en cada indret i

Estem allotjats en un Hotel de la cadena IBIS al centre de París, un hotel enorme i per l'època, la majoria d'hostes, estudiants de batxillerat que estan fent el viatge de final de curs, la majoria espanyols. Coincidim amb ells

durant l'esmorzar bufet a primera hora a l'hotel. Si haguéssim de definir en una paraula l'hora d'esmorzar, segurament ens quedariem amb "tortitas" i croissants. Era curiós com hi havia estudiants que eren capaços d'agafar 7 i 8 croissants.

Una altra anècdota fou que, només arribar a l'hotel ens vam trobar amb gent coneguda d'Almacelles.

Ens trobem a París, la capital de França i la seua ciutat més poblada. Capital de la regió de l'Illa de França, constitueix l'única comuna unidepartamental del país. Situada a ambdós marges d'un llarg meandre del riu Sena, al centre de la Conca Parisina, entre la confluència del riu Marne i el Sena, aigües a dalt, i el Oise i el Sena, aigües cap avall. París, la ciutat de la llum, ens ha embolcallat amb la seua aura encantadora, amb els seus carrers, parcs, districtes, monuments famosos i admirats: El barri llatí, zona universitat de la Sorbona. Primera parada, de camí cap a Notre Dame, entrem a l'Església de Saint Julien le Pauvre XII d' estil romànic. Es tracta d'una Església greco-catòlica. Aquesta església és coneguda amb l'advocació de Sant Julià l'Hospitaler. Es tracta d'una església de fundació molt antiga,

Alberg del Sagrat Cor a Paray-Le-Monial. Dinar de Germanor

Capella de les Aparicions a Santa Margarida Maria Alacoque. Sortida de missa.

A les 14:45h sortim de Paray-le-Monial i ens dirigim cap a Cluny on ens espera un guia per acompanyar-nos i explicar-nos la Basílica de Cluny fundada al 910. Fou església de Cristianisme més gran fins que es va construir la basílica de Sant Pere de Roma; un exemple de tipus de vida religiós del segle XI. Recordem Sant Bernat. Aquí es féu la primera traducció de l'Alcorà al llatí.

A Cluny trobem també la casa més antiga de França i que data de l'any 901. Hi van viure uns 250 monjos. Visitem

Complex Abadia de Cluny. Esperant al guia

Maqueta de la Abadia de Cluny.

Complex Abadia de Cluny. Escoltant les explicacions del guia.

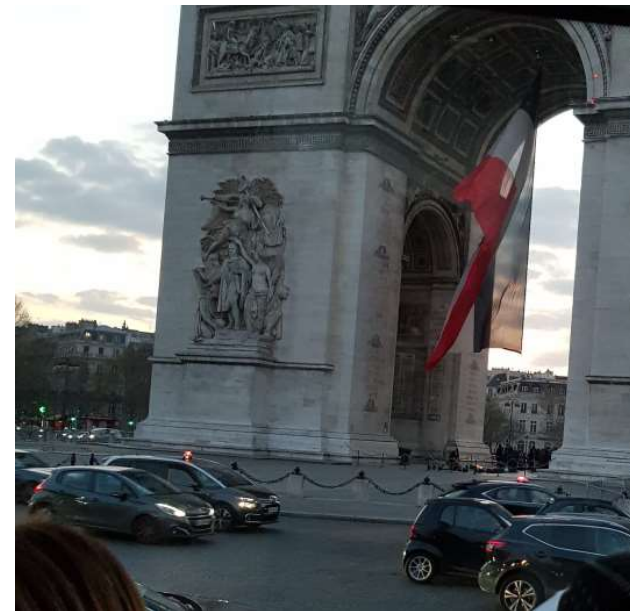

L'ordre de Cluny és un ordre benedictí creat per Guillem I, en un acte redactat a Bourges l'onze de setembre de 909, on cedeix uns terrenys de Borgonya al monjo Bernó per fundar-hi un monestir de 12 monjos, l'Abadia de Cluny.

*A París tothom vol ser actor;
Ningú s'acontenta amb ser un
espectador. Va dir Gastó Leroux.*

Per a nosaltres, poder sopar al costat de l'Arc del Triomf, prop de la plaça Charles de Gaulle, ens aplena de joia i ens esperona a continuar el nostre camí en la fe.

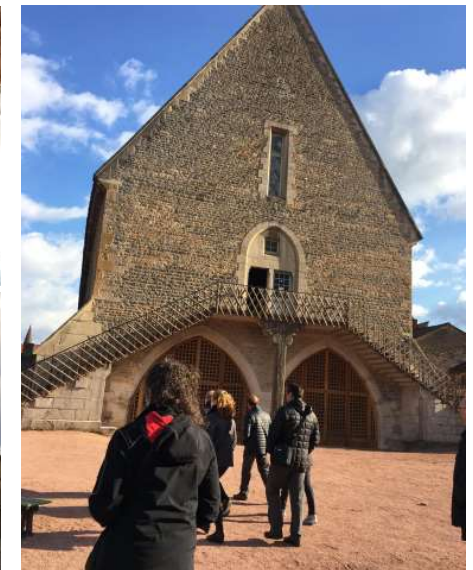
Arc del Triomf. L'11 de novembre de 1920 es dipositaren les restes del soldat desconegut sota l'arc per a commemorar als desapareguts durant la primera Guerra Mundial. Podem veure una flama eterna en el seu record.

Òpera Nacional de París Garnier. Abans de sopar ens fem una foto davant de la porta principal d'aquest edifici extravagant dissenyat per Charles Garnier per a Napoleo III, l'any 1862. La guerra contra Prússia i l'aixecament de 1871 endarreriren la seua inauguració fins 1875.

Farinera de l'Abadia de Cluny. Durant la visita.

Dia 4

Dimarts 26/03/2019

La capital Francesa ens ofereix museus, galeries d'art i monuments. El Louvre, la Torre Eiffel, Notre-Dame, Museu d'Orsay, l'òpera, la Madeleine, el Jardí de les Tulleries, l'Arc del Triomf, Montmartre i el Sagrat Cor.

Tot el matí en ruta de Lió a París. Dinem a París i després concelebrem la missa a l'Església de Sant Roc, situada a la zona de la Concòrdia.

Mossèn ens recorda que ens trobem a la 3a setmana de Quaresma. De l'Evangelí d'avui en podem extreure dues actituds: Humilitat, actitud d'una persona que se sent pecadora. Confiança, que Déu l'ha salvat.

Primera veritat és que sóc un pecador, segona veritat és que Crist m'ha salvat. La quaresma ens vol fer exercitar aquestes dues actituds. Tots som pecadors. Jo el primer. La Paraula Jesús vol dir Salvador, però tinc la confiança que Déu em perdona.

Església de Sant Roc. A la zona de la Concòrdia. Foto de grup al sortir de missa.

autocar fins a l'Arc del Triomf: Palau del Louvre, Jardins de les Tuleries. Passem per la Plaça de la Concòrdia i tornem a baixar a l'Arc del Triomf per anar a sopar. Amb l'autocar anem cap a l'hotel i a dormir.

Sempre ens quedarà París.

Li digué Bogart a Ingrid Bergman a la pel·lícula

Església de la Madeleine. Copiada d'un temple grec. Fou començada a construir el 1764, però no es consagra fins el 1845. Aquesta església és un símbol de la reunificació de França.

Altar de l'Església de Sant Roc. Peregrines llegint les lectures de l'Eucaristia.

París bé val una missa.

digué Enric III de Navarra, al convertir-se formalment al catolicisme per a ser acceptat com a rei de França

Església de l'Assumpció. Catòlic-polonesa i antigament convent

Carrer Sant Honoré. Passejant amb la guia pel carrer de les botiques de marques cares com: Chanel, Christian Lacroix, Nina Ricci, Yves Saint-Laurent i Christian Dior; on ningú va poder comprar res.

Plaça Vendôme.
Típic de l'urbanisme clàssic francès.

Ens trobem amb la guia que ens mostrarà part de París tot caminant. Carrer de Sant Honoré, Plaça Vendôme, Església de l'Assumpció catòlico-polonesa i que antigament fou un convent.

Anem cap a la Madeleine, Galeries Lafayette i l'Òpera. Un cop aquí, continuem la nostra visita en

Restaurant a París. Self service on vam dinar els dos dies.

Visita a l'interior de les galeries Lafayette.
Estil arquitectura art déco i modernista. Anem directes a la planta superior on podem admirar l'arquitectura i conèixer una mica de la història de les galeries.